

РЕШЕНИЕ

№ 5564

гр. София, 30.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 109-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РОСИ П. МИХАЙЛОВА

като разгледа докладваното от РОСИ П. МИХАЙЛОВА Административно наказателно дело № 20231110210465 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 707252-F699399 от 14.06.2023 г., издадено от С Е С – началник на отдел „Оперативни дейности“ на ЦУ на НАП-София, с което на основание чл. 185, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ и чл. 53, ал. 2 вр. чл. 83 от ЗАНН, на жалбоподателя „НИКИ ИЛИ“ ЕООД, с ЕИК , е наложена имуществена санкция в размер на 1000 (хиляда) лева за нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

В жалбата се прави искане за отмяна на НП като постановено при съществени процесуални нарушения. Твърди се, че са налице противоречиви мотиви, тъй като имало разлики в данните, посочени в процесното и в друго наказателно постановление, издадено за друго нарушение, констатирано при същата проверка. Оспорва се наличието на всички установени от закона реквизити в АУАН. Сочи се, че липсва вина на дружеството от субективна страна. Оспорва се справедливостта на определената санкция в размер над установения в закона минимум. Излагат се аргументи, че са нарушени принципи на административното право. Наведени са доводи и за маловажност на случая по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Иска се отмяна на

наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., който поддържа жалбата и моли наказателното постановление да бъде отменено.

Въззиваемата страна НАП, редовно призована, се представлява от юрк. Николаева в съдебното заседание, която моли жалбата да бъде оставена без уважение, а наказателното постановление – потвърдено, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства и гласни доказателствени средства, намира за установено от фактическа страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Видно от датата на издаване на обжалваното наказателно постановление, датата на връчване на същото и датата на депозиране на жалбата срещу него, съдът приема, че жалбата е постъпила в законовия 14-дневен срок от връчването му, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество, тъй като е депозирана от субект имащ право на жалба срещу процесното постановление.

От фактическа страна се установява следното:

На 03.03.2023 г. в 12:50 часа инспектори по приходите при ЦУ на НАП - град София, сред които свидетелката М. Ч., извършили проверка на магазин „Евразия“, стопанисван и експлоатиран от дружеството-жалбоподател „НИКИ ИЛИ“ ЕООД, находящ се в гр. София, ж.к. Дружба, на ул. „Амстердам“ № – до Борсата.

Служителите на НАП извършили контролна покупка на прах за пране – 1 бр., на стойност 22,00 лева при което заплатили в брой на продавач-консултанта Е Г Т. За заплащането на тази сума Ели Георгиева Тодорова не издала служебен или фискален бон от функциониращото в обекта фискално устройство, марка Датекс, модел “DP-150” с индивидуален номер на фискалното устройство DT744646, съгласно изискванията на ЗДДС и Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

Свидетелите се легитимирали след този момент. За извършената

проверка бил съставен констативен протокол (ПИП) № 082277/03.03.2023 г., с който управителят на търговеца бил поканен да се яви пред ТД на НАП - София и да носи посочените в протокола документи с цел съставяне на АУАН. Представен е трудов договор, от който се установява трудовото правоотношение на продавач-консултанта Е Г Т с жалбоподателя. Освен това, от фискалното устройство в обекта бил разпечатан т.нар. КЛЕН (разпечатка за всички извършени за деня продажби). От този КЛЕН, който е неразделна част от АУАН се вижда, че процесната продажба не фигурира в него.

В сградата на НАП се е явил представител на дружеството-жалбоподател в указаните в КП ден и час и поради това, като намерила, че „НИКИ ИЛИ“ ЕООД, е извършил нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС, свидетелката М. Ч. съставила на 14.03.2023 г. акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F699399 на „НИКИ ИЛИ“ ЕООД за извършеното нарушение, като АУАН е съставен в присъствието на управителя на търговеца – Николай Темелков. АУАН е връчен на последния лично – на 14.03.2023 г. – веднага след съставянето му.

Въз основа на АУАН е издадено и атакуваното Наказателно постановление (НП) № 707252-F699399 от 14.06.2023 г., издадено от С Е С – началник на отдел „Оперативни дейности“ на ЦУ на НАП-София, с което на основание чл. 185, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ и чл. 53, ал. 2 вр. чл. 83 от ЗАНН, на жалбоподателя „НИКИ ИЛИ“ ЕООД, с ЕИК , е наложена имуществена санкция в размер на 1000 (хиляда) лева за нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

Съдът намира гореописаната фактическа обстановка за безспорно установена, на базата на събраните по делото писмени доказателствени материали и гласни доказателствени средства – показанията на свидетелката М. Ч.. Съдът кредитира изцяло показанията на актосъставителката Ч., като ги намира за точни, логични и последователни и подкрепящи и допълващи се от наличните по делото писмени доказателства. Съдът кредитира и писмените доказателствени материали изцяло.

Съдът, на базата на безспорно установените фактически констатации, намира от правна страна следното:

Като инстанция по същество, в производството по реда на чл. 59 и

следващите от ЗАНН, районният съд осъществява цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени в жалбата. В изпълнение на това свое правомощие съдът намира, че АУАН и НП отговарят по форма и съдържание на изискванията по чл. 42, респ. чл. 57 от ЗАНН, издадени са от надлежен орган и в рамките на неговите пълномощия, констатираното нарушение е изчерпателно описано в акта за установяване на административно нарушение, по идентичен начин – описано и в наказателното постановление, подведено е правилно под съответната норма на материалния закон, надлежно връчени на нарушителя чрез упълномощено от него лице с оглед гарантиране на неговите права. Съдът намира, че не са налице посочените от жалбоподателя нарушения при съставянето на АУАН - той е подписан от един свидетел, както изисква чл. 43 от ЗАНН, като са посочени изискуемите от чл. 42 на ЗАНН данни за свидетеля. Доводите на жалбоподателя, касаещи други нарушения и невлезли в сила наказателни постановления за тях са неотносими към настоящото производство. В случая не се установява жалбоподателят да е санкциониран два пъти за едно и също деяние, като твърдението за налагане на принудителна административна мярка не касае допълнително наказване, поради различните цели на наказанието и принудителните административни мерки. Поради тези причини съдът намира, че административнонаказващият орган не е извършил нарушения при провеждане на процедурата по съставяне на обжалваното наказателно постановление.

Нормата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС гласи: „*Всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системен бон и да ги съхранява до напускането на обекта.*”.

Настоящата редакция на нормата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС (в сила от 08.03.2013 г.) разширява възможностите на търговците, като дава възможност те да издават фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или касова бележка, издадена от одобрена за съответния търговски обект

интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон). Независимо, дали клиентът е поискал или не издаването на касова бележка, за търговеца съществува задължението да издаде такава. Предвид изложеното и доколкото по делото е безспорно установено, че в конкретния случай жалбоподателят не е изпълнил задължението си по чл. 118, ал. 1 ЗДДС, като не е издал фискална касова бележка или системен бон при плащането на стойността на услугата, съдът намира, че търговецът е осъществил състава на административното нарушение, за което е привлечен към отговорност - това по чл. 118, ал. 1 ЗДДС вр. чл. 185, ал. 1, тъй като по безспорен начин се установява, че при покупката, осъществена от проверителите, не е издадена фискална бележка от въведения в експлоатация фискален апарат за извършена продажба.

Съдът намира, че в случая размерът на наложеното наказание не съответства на тежестта на нарушението. В наказателното постановление е посочено, че се цени като отегчаващо обстоятелство констатирането при проверката и на друго нарушение. Доколкото обаче липсват данни за друго нарушение, установено с влязло в сила наказателно постановление, този довод не се споделя от настоящия състав. При липсата на констатирани отегчаващи обстоятелства следва наказателното постановление да бъде изменено, като наказанието следва да бъде определено в размер от 500 лева, съответстващ на минимума на наказанието, предвидено за съответното нарушение, а „между 500 и 2000 лева“. В случая става дума за единствено нарушение, няма данни за извършвани от дружеството други нарушения, поради което законосъобразно е единствено минималното предвидено в закона наказание,

По отношение преценката дали извършеното нарушение представлява маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН, съдът намира следното - при определяне на маловажните случаи при административните нарушения следва да се съобразяват разпоредбите на чл. 11 от ЗАНН и чл. 93, т. 9 от НК. Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН, по отношение на обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на общата част на НК. Съгласно чл. 93, т. 9 от НК, „маловажен случай“ е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства

представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. С оглед цитираните разпоредби, „маловажен случай” ще е налице само ако съвкупната преценка на посочените обстоятелства обуславя по-ниска степен на обществена опасност на конкретно извършеното нарушение, в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от съответния вид. След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, настоящият състав приема, че административното нарушение, за което е санкционирано дружеството, не следва да се квалифицира като „маловажен случай”. В конкретния случай не са събрани доказателства, които да установяват обстоятелства, обуславящи по-ниска степен на обществена опасност на конкретно извършеното административно нарушение от обичайната такава за този вид нарушения.

Деянието е съставомерно от обективна страна, като с оглед обстоятелството, че е ангажирана административнонаказателната отговорност на юридическо лице, и доколкото се касае за обективна отговорност, то не следва да се обсъжда въпроса за субективната страна на деянието, тъй като отговорността, която търговецът следва да понесе, е безвиновна (чл. 83а, ал. 3, във връзка с чл. 83, ал. 1 от ЗАНН).

С оглед изхода на делото и на основание чл. 63д, ал.1 и ал. 4 от ЗАНН в полза на страните следва да бъде присъдена по ½ от разноските им – за жалбоподателя 120 лева, а за въззиваемата страна 40 лева (1/2 от възнаграждение за юрисконсулт, определено в размер на 80 лева от съда с оглед ниската правна и фактическа сложност на делото).

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 4 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № 707252-F699399 от 14.06.2023 г., издадено от С Е С – началник на отдел „Оперативни дейности“

на ЦУ на НАП-София, с което на основание чл. 185, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ и чл. 53, ал. 2 вр. чл. 83 от ЗАНН, на жалбоподателя „НИКИ ИЛИ“ ЕООД, с ЕИК , е наложена имуществена санкция в размер на 1000 (хиляда) лева за нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, КАТО НАМАЛЯВА РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО имуществена санкция в размер на 1000 (хиляда) лева ДО РАЗМЕРА НА СУМАТА ОТ 500 (ПЕТСТОТИН) ЛЕВА.

ОСЪЖДА „НИКИ ИЛИ“ ЕООД, с ЕИК ,да заплати на НАП-София, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, сумата от 40 лева.

ОСЪЖДА НАП-София да заплати на „НИКИ ИЛИ“ ЕООД, с ЕИК ,, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, сумата от 120 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____